

פרשת תזריע

וביום השמיני ימול את בשר ערלתו (יב, ג)

במדרש (אוצר המדרשים עמוד רכ"ב) מובא שהיו מצוות שבת ומילה מתדיינות ומתווכחות זו עם זו:

אמרה שבת: אני גדולה ממצות מילה שהרי בי שיכלל הקדוש ברוך הוא את השמים ואת הארץ, שנאמר: "ויכל אלוקים ביום השביעי!"

אמרה לה המילה: אני גדולה ממך! שאלמלא אני לא נברא העולם, שנאמר (ירמיה ל"ג כ"ה): "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת".

אמר בי יהודה בן רבי שלום: משל לשני שרים שגרו בארמון המלך, ולא היה העם יודע לקבוע איזה מהם גדול וחשוב מחבירו!

יום אחד יצא המלך בשיירה מהארמון והנה ראו כולם ששר אחד הולך לפני האחר.

הבינו כולם כי ההולך בראש הוא חשוב במעלתו על פני חבירו.

כן הוא גם הנמשל:

נפסק להלכה שמילה בזמנה דוחב שבת, ואם מצוות השבת נדחית בגלל המילה, מוכח שמצוות המילה גדולה מן השבת!

מקור: וקראת לשבת עונג